

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **Ing. A. B. pre trestný čin skrátenia dane a poistného** podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2009 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. decembra 2007, sp. zn. 1 T 30/2000, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/ ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa napadnutý rozsudok zrušuje** vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. a podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 **sa obžalovanému Ing. A. B. , nar. X., bytom X., Č., ukladá trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.**

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 **sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.**

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 438b zák. č. 498/2008 Z. z. **sa mu ukladá peňažný trest vo výške 301 260 Sk (10 000 €).**

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. sa mu **ukladá náhradný trest** odňatia slobody vo výmere **12 (dvanásť) mesiacov** pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre bol obžalovaný Ing. B. uznaný za vinného z trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

1/

v dňoch 12. marca a 23. marca 1992 uzavrel s dodávateľom – firmou S. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj rumu a iných liehovín na vývoz, ktorý tovar bol následne fakturovaný bez dane z obratu s tým, že dopravu organizačne zabezpečuje odberateľ a v súlade s touto zmluvou prostredníctvom firmy S. prevzal v štátnom podniku F.:

a/ dňa 25. marca 1992 8 064 litrových fliaš rumu, následne zabezpečil vyhotovenie jednotnej colnej deklarácie s dátumom 19. marec 1992 opatrenej falošnou pečiatkou C. s poznámkou „prejednané vo vývoze“ a medzinárodného prepravného listu č. X. s tým istým dátumom, opatreného pečiatkou neexistujúcej firmy A. a

b/ v dňoch 27. marca až 31. marca 1992 8 064 litrových fliaš rumu, 22 080 pollitrových fliaš rumu a 14 380 pollitrových fliaš borovičky, následne zabezpečil vyhotovenie jednotných colných deklarácií s dátumom 20. marca 1992 a 2. apríla 1992 opatrených falošnými pečiatkami a medzinárodných prepravných listov č. X. s dátumom 20. marca 1992, č. X. z 2. apríla 1992 opatrených pečiatkou firmy I.,

pričom vo všetkých týchto prípadoch deklaroval vývoz tovaru mimo územia ČSFR, hoci vedel, že tento tovar neopustil hranice republiky, ale bol predaný v tuzemku, v sa dôsledku čoho nedošlo k uhradeniu dane z obratu, čím skrátil štátny rozpočet Slovenskej republiky o celkovú čiastku 2 390 784 Sk.

2/

a/ ako splnomocnená osoba firmy I., v štátnom podniku F. v Brne prevzal dňa 8. júna 1992, dňa 16. júna 1992 a dňa 9. júla 1992 celkove 60 000 pollitrových fliaš rumu, pričom všetok uvedený tovar bol fakturovaný bez dane z obratu z dôvodu, že bude dodaný

pre firmu I., napriek tomu obžalovaný deklaroval vývoz colnými sprievodkami opatrenými falošnými pečiatkami colnice hoci vedel, že tovar neopustil územie ČSFR a bol predaný v tuzemsku, následkom čoho nedošlo k uhradeniu dane z obratu, čím skrátil štátny rozpočet Slovenskej republiky o celkovú čiastku 2 640 000 Sk,

b/ ako splnomocnená osoba firmy I., na základe zmluvy č. X. zo dňa 23. apríla 1992 a jej dodatku zo dňa 28. mája 1992 prevzal v dňoch 5. mája, 13. mája, 25. mája a 28. mája 1992 v štátnom podniku S., celkom 80 040 pollitrových fliaš rumu, ktorý bol vyfakturovaný bez dane z obratu, ako tovar určený do zahraničia, následne vo všetkých uvedených prípadoch bol aj riadne prečlený vnútroštátnou C. s tým, že bude vyvezený cez C., k čomu však nedošlo a na základe pokynov obžalovaného boli zo zásielok odstránené colné plomby, tovar bol mimo colného prechodu na Komárňanskej ulici v Bratislave preložený na neznáme vozidlá a expedovaný v rámci Slovenskej republiky, čím skrátil štátny rozpočet Slovenskej republiky o celkovú sumu 3 521 760 Sk.

Za to mu Krajský súd v Nitre podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 v znení zák. č. 227/2005 Z. z. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Na výkon ktorého ho zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný Ing. B. včas odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním, v ktorom namietal tú okolnosť, že mu nebol preukázaný úmysel spôsobiť trestný čin, nakoľko konal len ako splnomocnenec rakúskej právnickej osoby. Až následne zistil, že vlastne „naletel“ p. D.. Taktiež namietol tú skutočnosť, že v dobe spáchania skutkov neexistovala samostatná Slovenskej republiky, teda nedošlo ani k spôsobeniu škody štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky. Zástupca rakúskej firmy bol prítomný pri podpise kúpnej zmluvy s dodávateľom alkoholu, teda by mal zodpovedať on.

Alternatívne navrhol, aby odvolací súd použil ustanovenie § 40 Tr. zák. vzhľadom na tú okolnosť, že skutky sú z r. 1992, obžaloba bola podaná až po 8 rokoch v r. 2000 a doposiaľ nie je trestné stíhanie ukončené. Zároveň poukázal na svoj zlý zdravotný stav.

Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného Ing. B. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné iba čiastočne.

Krajský súd v Nitre vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obranou obžalovaného, že skutku sa nedopustil a bol iba splnomocnencom bez právnej zodpovednosti.

Obžalovaný dozal, že alkohol v uvedených množstvách odobral od dodávateľov, s tým, že tento bude vyvezený do cudziny, teda bez dane z obratu.

Bol usvedčovaný aj svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi, z ktorých bolo nesporné, že ním odobratý alkohol určený na vývoz hranice ČSFR neprekročil.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný skrátol daň vo veľkom rozsahu.

Preto správne postupoval krajský súd, keď uznal obžalovaného vinným z trestného činu skrátania dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v znení zák. č. 227/2005 Z. z.

Aj odvolací súd považuje úvahy Krajského súdu v Nitre v otázke viny a právneho posúdenia skutkov za správne a presvedčivé.

Z výpovedí svedkov - zástupcov predajcov je nepochybné, že nie I. D., ale obžalovaný s nimi jednal o odbere, obaloch, množstve, cene, spôsobe dopravy i platby... práve s obžalovaným dohodli, že im následne vráti potvrdené JCD a CMR. Pokiaľ sa D. zúčastnil jednania tento do neho nezasahoval, nikto mu rokovanie neprekladal do maďarčiny alebo nemčiny. Obžalovaný im následne poslal falošné colné sprievodky (svedok Ing. V., P.). Výšku spôsobenej škody ako aj poškodeného ustanovila znalkyňa.

Vodiči zase potvrdili, že to bol práve obžalovaný, kto bol pri nakládke, prekladaní alkoholu a tento ich aj vyplácal (sv. G.). Týmto mal aj následne vrátiť CMR, čo však neurobil.

Svedok S. potvrdil, že jednal priamo s obžalovaným (bod 1/ rozsudku), a teda nebol ani formálne splnomocnenec.

Alkohol ním zakúpený vodič S. odviezol svedkovi D. do Nových Zámkov, ktorý ho aj vyplatil, čo potvrdil aj svedok D. (bod 1b/), pričom ďalšiu zásielku taktiež u neho skladoval. Ďalej bolo jednoznačne dokázané, že vývoz alkoholu bol deklarován falšovaním dokladov a firma, ktorá ho mala prevziať v Budapešti neexistuje a firma I. D. v dobe skutkov už nevykonávala činnosť, od októbra 1991 bola prevádzka firmy zastavená. Teda pokiaľ obžalovaný predkladal splnomocnenie uvedenej firmy z 15. júna 1992, toto bolo od počiatku neplatné a D. sa taktiež na trestnej činnosti obžalovaného podieľal.

Odvolací súd síce vyhodnotil odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine napadnutého rozsudku za neopodstatnené, avšak dospel k záveru, že v posudzovanej trestnej veci mal súd prvého stupňa v súčasnom štádiu trestného konania aplikovať ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák., teda mal v prospech obžalovaného použiť tzv. mimoriadne zmierňovacie ustanovenie.

Podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že možno účel trestu dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, môže znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom.

Treba sa stotožniť s odvolacou námietkou, že od spáchania skutkov uplynulo skoro **17 rokov**, aj keď skoro 4 roky nebolo možné konať pre zlý zdravotný stav obžalovaného.

Použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej trestným zákonom pri uvedenom trestnom čine by bolo pre obžalovaného, za daných okolností, neprimerane prísne a nezohľadňovalo by to neprimeranú dĺžku konania, čo by mohlo viesť k napadnutiu tejto na Ústavnom súde (porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a sám, pri nezmenenom výroku o vine, obžalovanému uložil trest odňatia slobody za použitia zmierňujúceho ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a za splnenia podmienok uvedených v § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu jeho výkon podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu.

Zároveň však, z dôvodov účelnejšej resocializácie obžalovaného, uložil tomuto aj primeraný peňažný trest a jemu zodpovedajúci náhradný trest odňatia slobody.

Takto uložený trest splní svoj účel tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie a zodpovedá kritériám uvedeným v § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová